

dog en væsentlig Deel af Samme; der kunde fra ingen Side vindes for Friheden ved at underordnede Dyrigheder kunde anlægge Action; thi disse maatte dog i alt Fald rette sig efter den udstedte Ordre fra Justitsministeriet, da man dog ei kunde antage, at det gik an at gjøre alle Aintmænd og Politidirecteuren i Kjøbenhavn til saadanne uafhængige Dyrigheder, der, hver indenfor sin Jurisdiction's Grændser kunde udøve denne vigtige Deel af deres Bestilling ganske efter Godtbestindende, uden at staae under nogen høiere Autoritets Bedømmelse. Med Hensyn til den forelagte Lovs Materie, saa fremtræde der ogsaa i Udvalgets Betænkning adskillige ikke uvigtige Afvigelser fra Udkastet, som vistnok ogsaa ville føre til ulige Meninger i Thingene, og hvis Resultater kunne være vanskelige at beregne. Saaledes har § 9 fastsat, at den, som i et trykt Skrift raader til voldsom Forandring i den ved Rigets Grundlov bestemte Forfatning, til Opstand mod Kongen eller til Angreb paa Rigsdagens Sikkerhed og Frihed, skal, dersom nogen Følge deraf indtræder, have sit Liv forbrudt. Udvalget erklærer sig herimod, fordi det finder det urigtigt, at sætte Livsstraf for politiske Forbrydelser. Jeg troer, at den Sætning, at der ikke maa være Livsstraf for politiske Forbrydelser, hører til de mange Sætninger, som ideligt fremføres, men som det er vanskeligt at danne sig et bestemt Begreb om, og, naar man forsøger herpaa, indvikler man sig gjerne i Modsigelse. Jeg skal kun her bemærke, at, dersom man, som Følge deraf, i Trykkefrihedsanordningen ikke vil erkjende Livsstrafs Anvendelse paa dem, der ved Hjælp af Pressen fremvirke et Foretagende, der gaaer ud paa Kuldkastelse af Forfatningen eller et Attentat mod Kongen, maa man, naar der skal iagttages nogen Følgerigtighed, anvende det samme med Hensyn til dem, der gjøre det paa andre Maader. Men dette vilde gjøre en stor Forandring i vor hele criminelle Lovgivning, og vil, naar det staaer enkelt, komme i den største Strid med det Dyrige. Man maa vistnok undgaae i en speciel Lov at bestemme Noget, hvorved man kan komme i saadan Strid. Jeg skal dog her i Forbigaaende bemærke, at jeg troer, at man kunde

undgaae denne Vanskelighed, ved at lade baade § 8 og § 9 udgaae af Udkastet og derimod blot i Almindelighed sige, at, naar Noget benyttede Pressen til at fremfalde Forbrydelser, skulde han derfor straffes efter de almindelige Love om dem, der raade og tilskynde til Forbrydelser. En anden vigtig Uoverensstemmelse finder Sted med Hensyn til § 10, som handler om den, som i et trykt Skrift søger at udbrede Had og Misnøje mod Rigets Forfatning. Dette Udtryk, som findes i de allerfleste Landes Love, findes ogsaa navnlig i Erdg. 27 Sept. 1799 § 2. Men jeg nægter ikke, at det, især naar det her staaer saaledes affondret for sig selv uden nogen nærmere Forklaring, let kan misbruges, og at man i Særdeleshed maa tage sig iagt for, at man ikke forhindrer de frimodige Utringer om Forfatningen, der maae være saa meget mere berettigede som Grundloven selv viser, hvorledes Forfatningsforandringer kunne foregaae og ogsaa kunne bringes i Forslag fra Rigsdagen, hvilket naturligtvis forudsætter, at Dverveelser kunne anstilles om de Mangler i Forfatningen, som kunne behøve Forandringer. Jeg troer rigtigt nok, at man efter den Tact, man finder hos vore Domstole, ikke har noget Stort at befrygte af Paragraphen i den omhandlede Henseende. Men jeg maa derhos bemærke, at det forekommer mig, at det, som Udkastet sætter Ikthedetfor dette, er ikke ganske antageligt. Det vil nemlig sætte Ikthedet derfor, at den, som ved Trykken raader til at handle imod osv., skal straffes saaledes. Jeg veed virkelig ikke, hvad man herved kan tænke sig: det skulde være, hvis man raadede Kongen til at foretage Noget, som var stridende imod Forfatningen. Ogsaa lod det sig tænke, at en Forfatter havde raadet til en eller anden bestemt Handling, som befindes at være imod Forfatningen, uden saaledes at være anseet af ham. Men i dette sidste Tilfælde vilde det være urigtigt, at en saadan Straf skulde anvendes. Men en Beskrøbelse, et Raad, som gik ud paa, at man skulde handle imod Forfatningen, umiddelbart, directe foretage det, der erkjendtes at være imod Forfatningen, det mener jeg ikke let kan ssee, uden at være forbundet med Raad til voldsomme eller forsamlingsstridige Forandringer i Forfatning